

Una llibreria de masses al passeig de Gràcia

U

n de: s fets radicalment nous que comencen a dibuixar-se en aquest canvi de mil·lenni tan escatainat pel cor de periodistes televisius tan faltats d'imaginació com de talent (recordin, com a exemple, com pot arribar a ser de ridícul parlar dels primers tres punts d'un primer partit de futbol del mil·lenni) és l'aparició brillant, atapeïda, fredíssima, del supermercat del llibre. En efecte, sobretot a Barcelona, per posar un lloc pròxim, ja han començat a sorgir de fa dies alguns autèntics grans magatzems de llibres on hi ha de tot, ben classificat, però amb especial èmfasi en la literatura de masses, que comença a ser el desig fervent de tot editor espavilat: trobar un *Harry Potter*, ni que sigui local, per tal de fer-se un ronyó d'or.

Dit en altres paraules: han començat a sorgir a les grans ciutats les llibreries de la cultura de masses, tal com hi ha la roba de la cultura de masses, els discos de cultura de masses i els programes d'ordinadors o els perfums de cultura de masses, amb un punt de selecció, i per tant de preu, com ara en aquesta esplendent cadena de perfums del carrer del Carme de Lleida. I dono temps al temps perquè aquesta mena d'establiments llibrers s'instal·lin a Lleida –serà un altre test de l'índex de la seva modernitat.

A mi, aquestes llibreries a l'engròs no m'agraden gaire. Em plauen les llibreries més aviat diguem-ne petites i especialitzades, on puguem xerrar amb el dependent, si escau. Però aquesta mena d'establiments ja han passat avall, com tantes coses. Tot canvia i aquesta és l'única veritat incommovible.

No diré que tot, completament tot, sigui pessim en aquesta cultura de masses llibretera. És bonic poder passejar-hi per batxillerejar, encara que la novel·la de consum camaleònica sigui l'estrella del firmament literari de masses; encara que llegir, en aquest context, ja no sigui exactament una operació exigent de pensament, sinó un divertiment distret; encara que la revista de poesia que busques no hi sigui, i encara, finalment, que els estudis literaris siguin situats en un lloc retret, solitari i amagadís i entre els clàssics no hi hagi cap edició d'Horaci en català que emportar-se a casa. Però hi ha prestatgeries i prestatgeries plenes de llibres en diverses llengües que es fan molt vells de seguida: un llibre de fa dos anys sembla tan antic, o més, que un de fa dos-cents. I un de fa quinze anys sembla protohistòric. Com a petit plaer o mòdica propina, hi ha una cafeteria, on fins i tot la cambrera llegeix un gros volum. On es pot prendre un cafè ristretto prou fort i estimulants voltat de gent perfumada i mudada que llegeix o ha llegit alguns llibres llampants.

A fora del local, Barcelona amoïna entre motors i clàxons d'un cel lívid sense horitzons.

ANDREU LONCÀ

Andreu Loncà

Segeu 21 de gener del 2007